

Tylko prawda jest ciekawa...

... to stwierdzenie świetnego pisarza Józefa Mackiewicza stało się i dobrze, zakotwiczeniem w systemie wartości cywilizacji zachodniej – rzymskiej. Wartość prawdy towarzyszy nam od znacznie wcześniejszych czasów, wszak w Ewangelii Janowej znajdujemy przesłanie: „Poznajcie prawdę a prawda was wyzwoli (J 8:32).

Jeśli budowla zdrowej społeczności oparta jest na prawdzie, to fałsz ją burzy, bo burzy jej fundament. Niestety w polityce, również tej lokalnej, posługiwanie się fałszem staje się niejako normą, normą burzącą rzeczony fundament. Do kolejnych wyborów, zarówno tych ogólnopolskich jak i tych samorządowych zbliżamy się nieuchronnie. U niektórych pretendentów na mandat powyborscy rodzi to poczucie szukania argumentów. Dla niektórych środkiem na podniesienie autorytetu, rangi znaczenia swojej osoby jest zdobycie medali, zasług, krzyży zasługi. Niestety, przedmiotem tęsknot za owymi odznaczeniami bywają też odznaczenia, krzyże za podziemną „konspirę”. Jest to pożądane i chwalebne, ale pod jednym warunkiem – że zainteresowany posiadaniem orderu choćby otarł się o tę „konspirę”.

Uwagi te nie dotyczą tylko wskazania na wady osobowościowe

osobników podpierających się fałszywymi świadectwami. Ostatecznie można powiedzieć – „nie mój cyrk, nie moje mały”. Prawda, mały nie są moje, ale cyrk – tak. Instytucje państwowe okłamywane, naciskane przez takich lobbystów i ich promotorów jeśli działają z pogwałceniem prawdy, stają się rzeczonym cyrkiem. I w tej sytuacji nie można powiedzieć, że to „nie mój cyrk”. To nie powinien być cyrk, bo to jest nasze państwo i próby tych, którzy chcą kłamstwem zyskać państwowe medale nie mogą być obojętne.

Gorzej, jeśli „dla świętego spokoju” organy władzy publicznej, również tej samorządowej urzędowo potwierdzają fałsz – stają się uczestnikami wspomnianej patologii.

Apel jest jeden – nie zamykajmy oczu na tę patologię.

Waldemar Bartosz

Rozważania biblijne

NIEDZIELA PALMOWA, ROK A, 29 MARCA 2026R.

Iz 50, 4-7 Nie zasłoniłem mojej twarzy przed zniewagami i wiem, że nie doznam wstydu

Flp 2, 6-11 Chrystus uniżył samego siebie... | Mt 26, 14 – 27, 66 Męka naszego Pana Jezusa Chrystusa

Wielki Tydzień i cykl najważniejszych obrzędów i uroczystości bezpośrednio związanych z Wielkanocą, z obchodami Męki i Zmartwychwstania Chrystusa rozpoczyna Niedziela Palmowa – ostatnia niedziela Wielkiego Postu, w Polsce nazywana także „Kwietną” lub „Wierzbną”.

Kościół święci w tym dniu triumfalny wjazd Jezusa do Jerozolimy, dokąd przybył wraz z uczniami na Święto Paschy. Najważniejszą uroczystością niedzieli Palmowej są procesje z palmami. Już w IV wieku procesje te, jako pierwsi, obchodzili chrześcijanie jerozolimscy. Sam zaś obrzęd święcenia gałązek zielonych, czyli palm wielkanocnych, wprowadzono do liturgii Niedzieli palmowej w XI wieku. W całej Polsce,

w Niedzielę Palmową, we wszystkich kościołach święcimy palmy z uroczystymi procesjami. Palmy polskie najczęściej przypominają smukłe – pionowe bukiety różnej wysokości. Tradycyjnie powinny się w nich znaleźć gałązki wierzbowe, o tej porze obsypane srebrzystymi, puszystymi baziami. Wierzba w naszej tradycji uważana jest za roślinę miłującą życie, ponieważ rośnie w najgorszych nawet warunkach, łatwo się przyjmuje, a ucięta, włożona do wody gałązka wierzbowa, szybko wypuszcza zielone listki. Do palm wkłada się także rośliny tzw. wiecznie zielone: gałązki tui, świerku, bukszpanu, borówek leśnych, cisu. Obecnie w całej Polsce bardzo popularne są tzw. palmy wileńskie, mające kształt kolorowych bukietów.

W tradycji Kościoła palma symbolizuje zarówno męczeństwo, jak i triumf, a zatem mękę i także chwalebne zmartwychwstanie Jezusa oraz nieśmiertelność duszy ludzkiej. W tradycji ludowej palma – gałązka zielona, jest symbolem sił witalnych i życia, corocznej odnowy roślin, zapowiedzią ich kwitnienia i owocowania. W wielu domach poświęconą palmę, przyniesioną z kościoła wkłada się za święty obraz lub umieszcza nad drzwiami, by dom był obfity w błogosławieństwo Boże i chroniony od pożaru i wszelkiego zła.

Zachęcam do przygotowania własnych palm i uczestnictwa w procesjach niedzieli palmowej we własnych parafiach.

Kielce, 29 marca 2026 rok

Ks. Marian Fatyga

Obradowała WRDS województwa świętokrzyskiego

11 marca 2026r. w Kielcach odbyło się plenarne posiedzenie Wojewódzkiej Rady Dialogu Społecznego (WRDS). Obrady skoncentrowały się na kluczowych kwestiach gospodarczych regionu.

Posiedzenie rozpoczęło od wręczenia aktu powołania nowemu członkowi Rady – Kamili Pękalskiej z Business Centre Club, reprezentującej stronę pracodawców.

Kolejnym punktem była dyskusja o trudnej sytuacji Kopalni i Zakładów Chemicznych Siarki „Siarkopol” S.A. w Grzybowie, należącej do Grupy Azoty. Temat wniesiono na wniosek Regionu Świętokrzyskiego NSZZ „Solidarność”. W debacie uczestniczyli między innymi przedstawiciele Międzyzakładowej Organizacji Związkowej NSZZ „Solidarność” z Siarkopolu – Stanisław Lech Zalewski i Paweł Dendera oraz ze strony pracodawcy Artur Babicz z Zarządu Grupy Azoty i prezes Siarkopolu Paweł Danek.

Związkowcy apelowali o wpisanie do Strategii Grupy Azoty budowy nowego pola górniczego siarki w Rudnikach k/Połańca i uznanie złoża za strategiczne dla Polski. Jest to niezbędne, gdyż złoża w Osieku wyczerpują się i proces wydobywania jest w tym momencie bardzo kosztowny. Prezes Paweł Danek podkreślił również konieczność przyspieszenia uzyskania koncesji na wydobycie.

WRDS jednogłośnie przyjęła stanowisko, które przedstawił Przewodniczący Zarządu Regionu Świętokrzyskiego NSZZ „Solidarność” Waldemar Bartosz, w którym apeluje o uznanie siarki

rodzimej za surowiec strategiczny, przyspieszenie procedur dla złoża „Rudniki” k/Połańca i zabezpieczenie środków na tę inwestycję. Ma to uratować Siarkopol i wzmocnić niezależność surowcową Polski.

Posiedzenie zakończono omówieniem planów budowy drogi ekspresowej S46, łączącej Świętokrzyskie z Opolem i Lublinem. Rada przyjęła uchwałę intencyjną popierającą tę inwestycję.

Artur Jopek

STANOWISKO Wojewódzkiej Rady Dialogu Społecznego w Kielcach z dnia 11 marca 2026r.

Wojewódzka Rada Dialogu Społecznego Województwa Świętokrzyskiego po zapoznaniu się z problemami dotyczącymi wydobycia i zagospodarowania rodzimej siarki, stoi na stanowisku, że istnienie jedynej, liczącej się w świecie kopalni siarki (Grupa Azoty Siarkopol) z siedzibą w Grzybowie w województwie świętokrzyskim jest niezmiernie istotne zarówno z punktu widzenia rozwoju gałęzi przemysłowych jak i dla lokalnego rynku pracy. Siarka stanowi bowiem kluczowy komponent w produkcji nawozów mineralnych i w szeroko rozumianej branży chemicznej (kwas siarkowy, produkcja barwników, gumy, medycyna, dermatologia i innych branż przemysłowych).

Niestety, kontynuowanie wydobycia rodzimej siarki jest zagrożone ze względu na wyczerpywanie się dotychczas eksploatowanych złóż w Osieku. Istnieje więc konieczność niezwłocznego przygotowania do otwarcia nowego pola górniczego. Dotychczasowe, szerokie i wieloletnie

analizy wskazują, na złoża siarki znajdującej się w Rudnikach w gminie Połaniec. Na tę lokalizację wskazuje także bliskość i dostępność gorącej wody niezbędnej do wytopu siarki i pozyskiwanej z Elektrowni Połaniec. Na tę lokalizację wskazuje także zaliczenie dokumentacji geologicznej złoża siarki „Rudniki” do kategorii C1 na podstawie przepisów ustawy z dn. 9 czerwca 2011r. – Prawo geologiczne i górnicze.

Dla przyspieszenia procedury niezbędne jest wydanie decyzji przez Głównego Geologa Kraju (Ministerstwo Klimatu i Środowiska) uznającej złoża siarki w Rudnikach za złoża strategiczne. W ślad za tym i w związku z przygotowaniem ustawy o surowcach krytycznych (implementacja stosownej dyrektywy Unii Europejskiej), wskazane byłoby wpisanie siarki rodzimej jako surowca krytycznego, bezpośrednio w ustawie, bądź w ramach delegacji ustawowo przekazanej Radzie Ministrów. Krok taki jest wskazany, biorąc pod uwagę naturalne ograniczenie pozyskiwania siarki z ropy naftowej, której użycie ma się ograniczać ze względu na politykę klimatyczną UE (likwidacja tzw. śladu węglowego).

Działania te otworzą drogę do uzyskania stosownej koncesji uprawniającej do

pozyskania siarki z nowego pola górniczego, w tym wypadku – z Rudnik k/Połańca.

Niezbędnym, kolejnym warunkiem jest zabezpieczenie środków finansowych na tę inwestycję.

Biorąc pod uwagę konieczność przyspieszenia tempa umożliwiającego inwestycję, niepokoi brak takiego zadania w nowej strategii inwestycyjnej Grupy Azoty na lata 2025-2030.

Mając na uwadze powyższe racje i przesłanki, Wojewódzka Rada Dialogu Społecznego zwraca się do instytucji życia gospodarczego i administracyjnego o podjęcie niezbędnych decyzji zmierzających do uratowania polskiego przemysłu siarkowego. Realizacja inwestycji p.n. pole górniczne siarki rodzimej „Rudniki” k/Połańca ma na celu:

- wzmocnienie krajowej niezależności surowcowej,
- ograniczenie ryzyka związanego z importem surowców,
- stworzenie stabilnych warunków do długofalowych inwestycji w sektorze wydobywczym, chemicznym i innych branżach przemysłowych,
- wzmocnienie bezpieczeństwa żywnościowego państwa,
- stabilizację rynku pracy.

NSZZ „Solidarność” Krajowej Sekcji Przemysłu Zbrojeniowego domaga się odtajnienia i jasnych kryteriów wyboru podmiotów z listy SAFE

Pan Władysław Kosiniak-Kamysz
Minister Obrony Narodowej
Rzeczypospolitej Polskiej

Rada Krajowej Sekcji Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „Solidarność” z rosnącym niepokojem obserwuje sposób przygotowania i realizacji programu SAFE, który w założeniach ma wspierać rozwój zdolności polskiego przemysłu obronnego oraz zwiększać bezpieczeństwo państwa. Niestety wiele sygnałów docierających do strony społecznej budzi poważne wątpliwości co do przejrzystości oraz rzeczywistych beneficjentów tego programu, ryzyka utraty części suwerenności w sprawach obronnych, wzrostu zadłużenia Państwa oraz preferowania przemysłu zbrojeniowego największych Państw Unii Europejskiej

Jedną z głównych obaw jest brak transparentności w zakresie listy przedsiębiorstw, które mają otrzymać zamówienia na produkcję uzbrojenia dla Agencji Uzbrojenia. Lista ta pozostaje utajniona, co uniemożliwia społeczną kontrolę nad procesem dystrybucji środków publicznych oraz budzi pytania o kryteria wyboru wykonawców.

Kolejną kwestią jest brak gwarancji, że z unijnego programu SAFE w odpowiednim stopniu skorzystają Spółki wchodzące w skład Polskiej Grupy Zbrojeniowej, które od wielu lat stanowią fundament polskiego potencjału obronnego. Istnieje realna obawa, część strategicznych zamówień może zostać skierowana do nowo powstających podmiotów prywatnych, pomijając krajowe przedsiębiorstwa posiadające wieloletnie kompetencje technologiczne i produkcyjne, które z własnych środków rozwijają swój potencjał produkcyjny jak np. Fabryka Broni „Łucznik” Radom Sp. z o.o.

Jako przykład można podać planowaną produkcję amunicji 155mm. Z wcześniejszych informacji wynikało, że projekt ten miał być realizowany w oparciu o państwowe spółki, m.in. Mesko S.A., Dezamet S.A., Nitrochem S.A., ZPS „Gamrat” Sp. z o.o. Założeniem było stworzenie pełnego łańcucha produkcji amunicji w oparciu o polskie komponenty i technologie, co wzmacniałoby niezależność państwa w kluczowym obszarze

bezpieczeństwa. Tymczasem pojawiają się informacje, że produkcja tej amunicji może zostać powierzona nowej, prywatnej spółce o nazwie Amunicja Polska. Spółka ta miałaby montować amunicję 155mm z komponentów zakupionych we Francji, Niemczech i Czechach. Ponadto firma ta nie posiada koncesji, nie ma zakładu, technologii i doświadczenia w produkcji takiej amunicji. Takie rozwiązania budzą poważne pytania o sens budowania krajowych zdolności produkcyjnych oraz o rzeczywisty udział polskich zakładów zbrojeniowych zrzeszonych w Polskiej Grupie Zbrojeniowej w realizacji produkcji w programie SAFE.

Kolejnym zagrożeniem dla unijnego programu SAFE mogą być nie do końca jasne uwarunkowania jego funkcjonowania. Brak precyzyjnych informacji dotyczących zasad przyznawania środków, kryteriów wyboru projektów oraz udziału poszczególnych przedsiębiorstw w realizacji zamówień może budzić obawy wśród podmiotów skupionych w Grupie Kapitałowej Polskiej Grupy Zbrojeniowej.

W ocenie Rady Krajowej Sekcji Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „Solidarność” szczególnie niepokojące jest także ryzyko uzależnienia produkcji od zagranicznych komponentów, pomijanie wieloletniego potencjału technologicznego polskich zakładów zbrojeniowych, a także ograniczony dialog ze stroną społeczną przy podejmowaniu kluczowych decyzji dotyczących przyszłości naszej branży.

Krajowa Rada Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „Solidarność”, oczekuje od Rządu RP oraz instytucji odpowiedzialnych za realizację programu SAFE pełnej transparentności, jasnych kryteriów wyboru wykonawców oraz zagwarantowania że priorytet w realizacji zamówień otrzymają spółki z Grupy Kapitałowej PGZ, które budują potencjał obronny kraju od wielu lat i zapewniają miejsca pracy dla tysięcy pracowników.

Skarżysko-Kamienna, dn. 12.03.2026r.

Przewodniczący
Krajowej Sekcji Przemysłu
Zbrojeniowego
NSZZ „Solidarność”
Paweł Stanik

NSZZ „Solidarność” KRAJOWA SEKCJA PRZEMYSŁU ZBROJENIOWEGO
26-111 Skarżysko-Kamienna • ul. Legionów 122 • tel. 41 253 60 50 • fax 41 253 60 53
e-mail: solidaroscnsz2@op.pl

Skarżysko Kamienna, dn. 12.03.2026 r.

KSPZ NSZZ „S” / 19 / 2026

Pan
Władysław Kosiniak-Kamysz
Minister Obrony Narodowej
Rzeczypospolitej Polskiej

Rada Krajowej Sekcji Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „Solidarność” z rosnącym niepokojem obserwuje sposób przygotowania i realizacji programu SAFE, który w założeniach ma wspierać rozwój zdolności polskiego przemysłu obronnego oraz zwiększać bezpieczeństwo państwa. Niestety wiele sygnałów docierających do strony społecznej budzi poważne wątpliwości co do przejrzystości oraz rzeczywistych beneficjentów tego programu, ryzyka utraty części suwerenności w sprawach obronnych, wzrostu zadłużenia Państwa oraz preferowania przemysłu zbrojeniowego największych Państw Unii Europejskiej.

Jedną z głównych obaw jest brak transparentności w zakresie listy przedsiębiorstw, które mają otrzymać zamówienia na produkcję uzbrojenia dla Agencji Uzbrojenia. Lista ta pozostaje utajniona, co uniemożliwia społeczną kontrolę nad procesem dystrybucji środków publicznych oraz budzi pytania o kryteria wyboru wykonawców.

Kolejną kwestią jest brak gwarancji, że z unijnego programu SAFE w odpowiednim stopniu skorzystają Spółki wchodzące w skład Polskiej Grupy Zbrojeniowej, które od wielu lat stanowią fundament polskiego potencjału obronnego. Istnieje realna obawa, część strategicznych zamówień może zostać skierowana do nowo powstających podmiotów prywatnych, pomijając krajowe przedsiębiorstwa posiadające wieloletnie kompetencje technologiczne i produkcyjne, które z własnych środków rozwijają swój potencjał produkcyjny jak np. Fabryka Broni „Łucznik” Radom Sp. z o.o.

Jako przykład można podać planowaną produkcję amunicji 155mm. Z wcześniejszych informacji wynikało, że projekt ten miał być realizowany w oparciu o państwowe spółki, m.in. Mesko S.A., Dezamet S.A., Nitrochem S.A., ZPS „Gamrat” Sp. z o.o. Założeniem było stworzenie pełnego łańcucha produkcji amunicji w oparciu o polskie komponenty i technologie, co wzmacniałoby niezależność państwa w kluczowym obszarze bezpieczeństwa obrony, pomijając wieloletni potencjał technologiczny polskich zakładów zbrojeniowych, a także ograniczony dialog ze stroną społeczną przy podejmowaniu kluczowych decyzji dotyczących przyszłości naszej branży.

Krajowa Rada Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „Solidarność”, oczekuje od Rządu RP oraz instytucji odpowiedzialnych za realizację programu SAFE pełnej transparentności, jasnych kryteriów wyboru wykonawców oraz zagwarantowania że priorytet w realizacji zamówień otrzymają spółki z Grupy Kapitałowej PGZ, które budują potencjał obronny kraju od wielu lat i zapewniają miejsca pracy dla tysięcy pracowników.

Konto: ING Bank Śląski nr 46 1050 1214 1000 0024 2868 8687

Kolejnym zagrożeniem dla unijnego programu SAFE mogą być nie do końca jasne uwarunkowania jego funkcjonowania. Brak precyzyjnych informacji dotyczących zasad przyznawania środków, kryteriów wyboru projektów oraz udziału poszczególnych przedsiębiorstw w realizacji zamówień może budzić obawy wśród podmiotów skupionych w Grupie Kapitałowej Polskiej Grupy Zbrojeniowej.

W ocenie Rady Krajowej Sekcji Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „Solidarność” szczególnie niepokojące jest także ryzyko uzależnienia produkcji od zagranicznych komponentów, pomijanie wieloletniego potencjału technologicznego polskich zakładów zbrojeniowych, a także ograniczony dialog ze stroną społeczną przy podejmowaniu kluczowych decyzji dotyczących przyszłości naszej branży.

Krajowa Rada Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „Solidarność”, oczekuje od Rządu RP oraz instytucji odpowiedzialnych za realizację programu SAFE pełnej transparentności, jasnych kryteriów wyboru wykonawców oraz zagwarantowania że priorytet w realizacji zamówień otrzymają spółki z Grupy Kapitałowej PGZ, które budują potencjał obronny kraju od wielu lat i zapewniają miejsca pracy dla tysięcy pracowników.

Przewodniczący
Krajowej Sekcji
Przemysłu Zbrojeniowego
NSZZ „Solidarność”
Paweł Stanik

Dotyczy:
Prezydent RP- Karol Nawrocki
Przewodniczący Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” - Piotr Duda
Minister Aktywów Państwowych - Wojciech Balczun
Prezes Polskiej Grupy Zbrojeniowej - Adam Leszkiewicz

Otrzymują:
Prezydent RP- Karol Nawrocki
Przewodniczący Komisji Krajowej
NSZZ „Solidarność” – Piotr Duda
Minister Aktywów Państwowych –
Wojciech Balczun
Prezes Polskiej Grupy Zbrojeniowej –
Adam Leszkiewicz

Final XXII Konkursu Wiedzy o NSZZ „Solidarność”

W Wojewódzkim Domu Kultury w Kielcach w piątek, 27 marca br., 53 uczniów z 19 szkół ponadpodstawowych województwa świętokrzyskiego weźmie udział w finale XXII edycji Konkursu Wiedzy o NSZZ „Solidarność”. Uczniowie ci zostali wyłonieni podczas pierwszego – szkolnego etapu konkursu.

Kto będzie zwycięzcą i którzy uczniowie zostaną nagrodzeni dowiemy się 28 kwietnia 2026r.

Podobnie jak w latach ubiegłych organizatorzy przewidują dla laureatów konkursu cenne trofea. Zwycięzca otrzyma nagrodę ufundowaną przez przewodniczącego NSZZ „Solidarność” – Piotra Dudę, sprawującego jednocześnie Patronat Honorowy nad konkursem. Fundatorami nagród będą

ponadto: Zarząd Regionu Świętokrzyskiego NSZZ „Solidarność”, Kuratorium Oświaty w Kielcach i inni sponsorzy, wśród których są zakładowe struktury naszego Związku oraz Delegatura IPN w Kielcach.

Organizatorami konkursu są: Region Świętokrzyski NSZZ „Solidarność” i Kuratorium Oświaty w Kielcach. Medialny patronat objął Tygodnik Solidarność.

(ap)

DROGA KRZYŻOWA ULICAMI KIELC

Zapraszamy członków „Solidarności” do dźwigania Krzyża w Wielki Wtorek, 31 marca 2026r. – w trakcie Miejskiej Drogi Krzyżowej ulicami Kielc.

Początek Miejskiej Drogi Krzyżowej o godz. 19.00 – przy kościele św. Wojciecha. Następnie uczestnicy nabożeństwa przejdą ulicami Kielc na Plac św. Jana Pawła II przy Bazylice Katedralnej.

Między poszczególnymi stacjami Krzyż poniosą przedstawiciele różnych stanów i grup społecznych tworzących społeczność naszego miasta. „Solidarność” przejmie Krzyż od stacji XII spod pomnika ks. Jerzego Popiełuszki.

Drogę Krzyżową ulicami Kielc tradycyjnie prowadzić będą biskupi kieleccy – bp Jan Piotrowski, bp Marian Florczyk oraz bp Andrzej Kaleta. ■

Podaruj 1,5% podatku

Każda Twoja złotówka podarowana Fundacji trafia do osób potrzebujących wsparcia

Aby przekazać 1,5% podatku za ubiegły rok wystarczy w zeznaniu podatkowym wpisać właściwą kwotę i KRS fundacji, tj.:

KRS 0000283723

Fundacja dla dobra wspólnego

Redaktor naczelny: Andrzej Pawlik

Adres redakcji: 25-502 Kielce, ul. Planty 16A, tel./fax (41) 34-417-38; adres e-mail: kielce@solidarnosc.org.pl adres www: solidarnosc-swietokrzyaska.pl
Artykułów niezamówionych redakcja nie zwraca oraz zastrzega sobie prawo do skrótów. Nakład: 325 egz. Numer zamknięto 19.03.2026r.